

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 86/2025
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступају Драгиша Ђорђевић, Бојана Николић, Марко Опачић и Марко Костић, адвокати из ... против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Трећи основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на седници одржаној 10.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Трећег основног суда у Београду Прр 13/25.

Образложење

Врховном суду достављен је предмет Прр 13/25 Трећег основног суда у Београду, уз допис тог суда од 27.03.2025. године са захтевом за делегацију надлежности због постојања оправданих разлога за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, јер тужилац поднетом тужбом захтева од тужене Републике Србије, односно Трећег основног суда у Београду као њеног органа, накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету П 4712/15 Трећег основног суда у Београду.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП) прописано је (члан 62) да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1) и да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

У конкретном случају, тужилац је 19.03.2025. године поднео тужбу Трећем основном суду у Београду којом је захтевао да му тужена Република Србија, Високи савет

судства, Трећи основни суд у Београду исплати 2.500,00 евра у динарској противвредности на име новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету П 4712/15 који се води пред тим истим судом.

Околност да би Трећи основни суд у Београду требало да одлучи о основаности тужбеног захтева који почива на тврдњи да је поступањем тог истог суда тужиоцу наводно проузрокована штета може код просечне особе да изазове легитимну сумњу у непристрасност означеног суда, чак и кад је суд објективно независан и непристрасан. Таква околност представља оправдан разлог за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, које је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чланом 32. Устава Републике Србије и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**